

enkelt virksomhed, men den er jo blevet smidt ud af foreningen af kemiske virksomheder herhjemme, og man kan kun glæde sig over, at virksomheden nu er gået i betalingsstandsning, men ellers er den kemiske industri en god samarbejdspartner.

Jeg tror snarere, at vi har problemer i forhold til noget af det, vi importerer, og i forhold til dem, der anvender nogle bestemte kemiske stoffer, altså anvendelsesindustriene, om man vil. Det er disse industrier, som giver os problemer. Jeg er i øvrigt helt enig i det, hr. Peter Christensen har sagt her i dag om industriens egen interesse på det område.

Men jeg vil altså slutte med at sige ordførerne tak for mange gode og lødige indlæg, og selv om jeg ikke er helt enig med hr. Hindrup Andersen, når det drejer sig om vurderingen af det internationale engagement, herunder også med lande, der ligger tæt på os, og som vi ved har de samme idealer, de samme demokratiske forfatninger og de samme grønne organisationer, kan jeg være enig i så meget af det øvrige, han har sagt, at jeg faktisk kan konstatere, at der er en meget bred enighed i dag om, at der skal gøres ikke bare en indsats, men en absolut forstærket indsats på det her område.

Anden næstformand (Henning Grove):
Så går vi i gang med anden runde.

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak til de mange, der vil støtte dagsordenen, og til hr. Peter Christensen vil jeg sige, at jeg er helt enig i hans overordnede betragtninger.

Jeg synes, det er en interessant diskussion, som Venstres ordfører, hr. Henning Urup, rejser omkring brug og smid væk-levevis – jeg tror, det var de ord, hr. Henning Urup anvendte – for dybest set handler den diskussion om, at vi skal forlade den brug og smid væk-levevis, at vi godt ved, at det er fejlagtigt at tro, at det er livskvalitet.

Og det er jo den omstillingsproces, vi diskuterer, og det er den, der selvfølgelig giver modsætninger og vanskeligheder, men det er også den, der kræver af os, at vi politisk tør stå frem og tage nogle beslutninger, så der kommer nogle resultater ud af det. Derfor synes jeg, det var godt, at det blev påpeget.

Jeg har haft en vis diskussion med fru Eva Møller. Jeg vil bare sige til fru Eva Møllers indlæg, hvor hun rejser diskussion om forsigtig-

hedsprincippet principielt og lægger meget vægt på videnskabelighed, at dér tror jeg, at vi har brug for en endnu grundigere drøftelse af hele forsigtighedsprincippet.

Den del af forsigtighedsprincippet, som politikere skal tage sig af, skal selvfølgelig bygge på videnskabeligt input, men det skal også bygge på det, vi nu er valgt til: at respektere og varetage et overordnet overblik, som giver os lov til at sige, at forringelse af miljøet er meget vigtigere end nogle usikkerheder. Det kan være, og det er i en række sager rigtigt at sige, at forsigtighedsprincippet skal fortolkes af os politikere, sådan at vi forbyder et stof, selv om vi ikke er 100 pct. sikre på, at det går galt – hvis vi var 100 pct. sikre på, at det gik galt, ja, så var det jo noget andet – men at det kan give store skader, som vi selv eller vores børn kommer til at betale; det giver os retten til den politiske fortolkning af forsigtighedsprincippet.

Det, som jeg synes er så spændende ved det udspil fra Teknologirådets arbejdsgruppe, som vi nu i dag støtter og gør til dansk politik, er, at de kombinerer videnskabelighed hos videnskabsmændene med et princip, som indbygger forsigtighedstænkning. Det lyder jo så teknisk, det dér med gruppeklassificering, men det er, at man i den gruppe tager det stof, der er farligst, og klassificerer alle stofferne i gruppen efter det, medmindre de virksomheder, der sælger det, vil fremlægge dokumentation for, at de ikke er så farlige.

Det er et forsigtighedsprincip. Og for første gang, som jeg har set det, noget, som kombinerer både videnskabelighed og den politiske del. Derfor synes jeg, det er godt tænkt, og at det er godt, vi støtter det.

Fru Elsebeth Gerner Niensens indlæg synes jeg var interessant med de 7 punkter. Og i mange af dem var der også påpegnings af, at det her baggrundstryk er en tikkende bombe også under vores sundhed som mennesker.

Jeg hæfter mig ved en måske lille ting, men dog noget, der kunne blive til noget væsentligt for borgerne, og det er netop påpegnings af, at vi måske skulle i gang med at begrænse pesticidforbruget i private haver og på offentlige arealer. Jeg forstod, det skulle forbydes.

Det stod der i et SF-beslutningsforslag, vi havde til debat sidste år, så hvis det betyder noget, at Det Radikale Venstre vil være med til at forbyde pesticider i private haver og på offentlige arealer, så er SF klar. Vi kan lave et fælles beslutningsforslag om nødvendigt, det